

17 sierpnia 1931 r.

F166 39/24

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13814.

~~Kl. 47 a 13.~~

47 a 1, 39/24

Teodor Tuchółka
(Warszawa, Polska).

Zabezpieczenie śruby.

Zgłoszono 3 listopada 1930 r.

Udzielono 18 maja 1931 r.

Zabezpieczanie śruby według wynalazku niniejszego jest wykonywane w ten sposób, że na śrubę, której sworzeń posiada przy końcu mniejszą średnicę i jest wyposażony w gwinty prawy i lewy, nakręcane są dwie nakrętki, z których jedna posiada gwint prawy, druga zaś — lewy. Nakrętki te są ujęte w klamrę, której jeden zagięty koniec zachodzi na czołową powierzchnię nakrętki, zagięty zaś koniec drugi jest wstawiany w gniazdko drugiej nakrętki. Klamra jest zamocowywana w żądanym położeniu zapomocą drutu, taśmy metalowej lub w inny sposób. Wolna od gwintu część nakrętki o mniejszej średnicy otworu środkowego posiada nieco większą średnicę od średnicy części śruby,

na którą nakręcona jest nakrętka o większej średnicy otworu środkowego, co umożliwia dokładne stykanie się czołowych powierzchni obydwóch nakrętek. Na rysunku, na którym przedstawiono zabezpieczenie śruby według wynalazku, litera *a* oznacza część sworznia śruby z gwintem o mniejszej średnicy, *b* — nakrętkę, *c* — nakrętkę o gwincie, naciętym w kierunku przeciwnym do gwintu części *a*, *d* — sworzeń śruby, *e* — jeden z zagiętych końców klamry, *f* — otworki w klamrze, *g* — drugi zagięty koniec klamry, *i* — część sworznia śruby z gwintem o większej średnicy, *k* — gniazdko w nakrętce, w którym umieszczony zostaje koniec *g* klamry, *l* — kadłub klamry, *p* — wolną od gwintu część na-

krętki *b*, przyczem fig. 1 przedstawia widok śruby z nakrętkami, fig. 2 — kłamrę, a fig. 3 — zestawienie nakrętek wraz z obejmującą je kłamrą.

Zastrzeżenie patentowe.

Zabezpieczenie śruby, posiadającej na końcu mniejszą średnicę i wyposażonej w gwinty prawy i lewy, na którą nakręcone są dwie nakrętki, zaopatrzone jedna w gwint prawy, druga zaś — w lewy, zna-

mienne tem, że nakrętki są ujęte kłamrą (*l*), której jeden zagięty koniec (*e*) zachodzi na czołową powierzchnię jednej z nakrętek (*b*), drugi zaś zagięty koniec (*g*) jest umieszczony w gniazdku (*k*), znajdującem się w drugiej nakrętce (*c*), przyczem kłamra jest zaopatrzona w otworki (*f*), przez które może być przeciągany drut, taśma stalowa lub podobny środek, służący do zamocowywania kłamry.

Teodor Tuchołka.

